

Kad Ziemassvētku dāvanas izsaiņotas, saldumi apēsti un veiksmīgi sagaidīts Jaunais gads, laiks padomāt, kur gan varētu doties vasaras atvaļinājumā. Vienkāršākais – izvēlēties galapunktu, iegādāties ceļojumu kādā no pakalpojumu piedāvājošajām firmām un – aidā! Var arī izstrādāt maršrutu, sēsties savā auto un uz priekšu. Bet... jawakluba čaļi tā nedara! Viņi sēžas uz vismaz 25 gadus veca JAWA moča – un piedzīvojums var sākties.

Pirms vairākiem gadiem pavīdēja ideja: a varbūt aizšaujam līdz Gruzijai? Tas gan likās nereāli, bet tieši tāpēc šogad nolēmām, ka ir vērts pamēģināt. Sākotnējā doma – doties cauri Ukrainai uz Kerčas pussalu, tad ar prāmi pāri jūras šaurumam, bet, sākoties nekārtībām Ukrainā, šis maršruta variants tiek atmests un nosprausts jauns: Latvija → Maskava → Voroneža → Rostova pie Donas → Kislavodska → Vladikaukāzs → Stepantsminda (Kazbegi) → Tbilisi → Boržomi → Batumi.

Nokārtojam vīzas, apdrošināšanu un sākam gaidīt izbraukšanas brīdi. Te rodas neparedzēts sarežģījums. Gruzijas pusē pie robežpārejas punkta, kas ir vienīgā vieta, caur kuru pa sauszemi iespējams nokļūt Gruzijā no Krievijas puses, milzīgs zemes nogrūvums aprok ceļu, paraujot sev līdzī arī vairākas fūres. Ir bojāgājušie.

Nobrukušais kalns.

Robežpārejas punkts slēgts. Gruzīni strādā pie ceļa atjaunošanas, bet mūsu izredzes sarūk. Tomēr nedēļu pirms noliktā izbraukšanas datuma kalns ir norakts, robežpārejas vieta atjaunota.

Mums arī tehnika sagatavota, līdzņemšanai sagatavotas rezerves daļas, šādi tādi suvenīri, teltis, guļammaisi, degvielas rezerve, eļļas, vārdu sakot, nabaga motocikls nokrauts tā, ka grūti pat noturēt.

Kaukāza iekarotāji:

Elīna, motocikls JAWA 638, 1985.gada ražojums;

Kārlis, motocikls JAWA 638, 1990.gada ražojums;

Andris, motocikls JAWA 634, 1983.gada ražojums;

KārlisV, motocikls JAWA 354, 1961.gada ražojums.

1.diena, 2014.gada 9.jūlijs.

Šodien tāda iesildīšanās. Tā kā esam no dažādām Latvijas vietām, sarunājam tikties Viļānos, lai dotos līdz Nirzai, kas ir maksimāli tuvu Latvijas-Krievijas robežpārejas punktam Terehovā.

Gatavs startam.

Sagaidu kolēģus Viļānos. Šiem jau gadījušies pirmie piedzīvojumi. Elīnas mocim nosēdies akumulators, pēc tam startējot izpūtējā detonējis uzkrājis degmaisījums, izpūšot klusinātāju. Tas kaut kā iestellēts vietā, grab, bet turas. Pirms deviņiem vakarā esam Nirzas viesu namā.

Nobraukti 156 kilometri.

Izpūtēja remonts.

Viesu nams Nirzas ezera krastā.

2.diena, 2014.gada 10.jūlijs.

Ceļamies agri. Šodien lieli plāni. Jātiek pāri robežai un jāaizbrauc līdz Maskavai, kur mūs gaida Maskavas Jawakluba pārstāvis, pie kura paliksim pa nakti.

Robežpunktā rinda. Braucam visiem garām, bet vietējie „nodokļu nemaksātāji-degvielas pārvadātāji” sacel traci. Saprotam, ka tā var arī atrauties. Zvans draugam, un mums tiek dota zaļā gaisma. Sitam pa *federi*, atstājot „pelēkā biznesa” pārstāvjus dūmu mutulī, un esam pie Latvijas puses kontrolposteņa. Dokumentu pārbaude. Izrādās, neesmu paņēmis līdzī tehniskās apskates talonu – *vot*, zābaks. Par laimi, robežsargs pārbauda tā esamību CSDD mājas lapā un atļauj ceļu turpināt. Pārsimts metri, un esam jau Krievijas puses kontrolpostenī. Jāaizpilda muitas deklarācija. Tranzīta vīza mums izsniegta piecām dienām. Šajā periodā jāpaspēj šķērsot Krievija. Ar deklarācijām kaut kā tiekam galā un, lūk, jau esam uz Rīgas-Maskavas šosejas. Pārsteidzoši kvalitatīvs ceļa segums! Braucam. Stājamies tik, lai paēstu vai ielietu degvielu. Degvielas cena, kas ir uz pusi zemāka kā pie mums, priecē.

Pusdienlaiks.

„Tankošanās” pauze.

Jo tuvāk Maskavai, jo laiks draņķīgāks. Līst. Pirms Maskavas mūs sagaida krievu Jawakluba pārstāvis Antons, lai pavadītu līdz nakšņošanas vietai. Viņš piekodina, lai mēs ne par ko nebrīnoties un tikai sekojot viņam. Tas tik bija brauciens! Šķērsām pāri piecām joslām, pa joslu, kura nemaz nav josla, starp mašīnām, ap mašīnām. Tikām galā apmēram pusstundā. Paši saviem spēkiem šo posmu būtu veikuši labi ja pāris stundās. Antons nodod mūs cita Jawakluba biedra Ivana pārziņā, noliekam močus viņa pazemes garāžā un pēc minūtēm 20 esam viņa dzīvoklī. Mums tiek ierādīta istaba ar divguļamo gultu. Kārlis ar Elīnu iekārtojas gultā, mēs ar KārliV saklājam guļvietas turpat uz grīdas. Ivana muterīte sagatavojusi vakariņas, paēdam, papļāpājam un liekamies uz auss.

Nobraukti 630 kilometri.

3.diena, 2014.gada 11.jūlijs.

Ataust pelēcīgs rīts. Ir auksts – tikai kādi +11 grādi, līst. Brokastis, savācam mantas, sapakojam močus, atvadāmies no Ivana un dodamies ceļā.

Dodamies ceļā.

Mums jātiek uz Rostovas šosejas, kas, par laimi, nav sarežģīti. Tālāk tikai taisni. Paliek siltāks. Ceļš ļoti kvalitatīvs. Svaigs asfalts, pa divām joslām katrā virzienā. Nav mūsu mērķis kaut ko apmeklēt Krievzemē, tāpēc tikai braucam. Nu jau ir karsts un mēs labi ieskrējušies. Te pēkšņi atskan metāliska skaņa un man noklemmē dzinējs. Apstājos. Par laimi, nekas nav bojāts un pēc atpūtas brīža var turpināt ceļu. Kad sāk krēslot, meklējam hoteli. Pirmais atrastais nekādu uzticību neiedveš, tāpēc dodamies uz nākamo, kas pāris kilometrus tālāk. Tur ir arī apsargājama stāvvietā, kur noparkojam močus. Hotelī apmetušies pārsvarā tālbraucēji, un lielākā daļa krietnā *pālī*. Viens „varonis” izsaka viedokli, ka Staļinam latviešus visus vajadzēja apšaut. Diskusijās neielaižamies, bet zūdam savos numuriņos. Vakariņas, un gulēt.

Manas pieticīgās vakariņas.

Nobraukti 605 kilometri.

4.diena, 2014.gada 12.jūlijs.

Turpinām garlaicīgo ceļu. Paliek tikai karstāks.

„Salons” uzkarsis.

Pabraucam garām krustojumam, kur kilometru norāde vēstī, ka līdz Doņeckai 28km. Pa šoseju pretī virzās krievu kara tehnikas kolonna. Skaidrs, ka tiek piegādāti papildspēki Ukrainas separātistiem. Skumji un nedroši. Pabraucam garām Rostovai pie Donas un nogriežamies uz Kaukāza šosejas. Ceļa kvalitāte kļūst sliktāka.

Sāk krēslot, bet nav ne miņas no hoteliem. Griežam nost no maģistrāles un dodamie tuvākās pilsētas – Tihoreckas virzienā. Iebraucam Tihoreckā jau naktī. Kur viesnīca, kas to lai zina! Redzot mūs apmulsušus stāvam ielas malā, piestāj vietējais un piedāvājas mūs ar auto pavadīt līdz viesnīcai. Super! Pēc 15 minūtēm jau iecekojamies, noliekam močus stāvvietā un ejam uz veikalu nopirkt kaut ko ēdamu un kādu alu. Pa ielām savos braucamajos pārvietojas vietējie jaunieši. Laikam labais tonis pieprasa, – lai vai kāds lūznis ir braucamais, stereosistēmai jābūt labai, logiem jābūt atvērtiem, mūzikai jāskan uz pilnu jaudu. Iela un tuvākā apkārtnē burtiski dārd.

Ar labu nakti!

Nobraukti 630 kilometri.

5.diena, 2014.gada 13.jūlijs.

Pametam viesmīlīgo Tihorecku un atgriežamies uz trases. Kad degviela pie beigām, griežam tankā. Pēc tam sākas problēmas. Mans mocis rauj uz klemmi, pārējie arī karst un lāga neiet. Skaidrs, ka esam ielējuši benzīnam līdzīgu šķidrumu. Tā mācība, lai turpmāk pildītos tikai zināmos benzīntankos (Lukoil, Gazprom).

Turpinot ceļu, vienā brīdī liekas, ka dzinējā sāk kaut kas čīkstēt un šalkt. Stājos malā, noslēpēju motoru, bet skaņa tikai pastiprinās. Tā nāk no milzīgajiem kukurūzas laukiem abpus ceļam. Ejam skatīties, kas tur ir. Tūkstošiem cikāžu apsēdušas kukurūzu!

Cikādes.

Sākas milzīgais Kubaņas apkārtnes līdzenums. Abpus šosejai labības lauki bez gala un malas. Pūš tāds pretvējš, ka ar pūlēm apdzenam skūteristus. Un tā simtiem kilometru... Tuvojas apgabals, ko sauc par Minvodiem. Tuvojoties Kaukāzam, mainās arī tualešu kultūra. Pazūd sēdpodi, bet to vietā parādās vecie labie caurumi grīdā. Ar ko tas skaidrojams, nezinu.

Tualetes.

Novopavlovskas tuvumā mūs apdzen vietējie baikeri. Šie sajūsmā plātās un rāda uz augšu paceltus īkšķus. Kad viņus jau esam aizmirsuši, pirms Železnovodskas, policijas

kontrolpunkta tuvumā, mūs sagaida vesels bars baikeru un aicina apstāties. Iepriekš gan ir dzirdēts par Krievijas bandītiskajiem baikeru grupējumiem, bet, tā kā ar Jawām tāpat nekur neaizbēgsim, pietājam. Skarbi, bet normāli veči. Papļāpājam par Jawām un citu tehniku, iedāvinām šiem mūsu kluba suvenīrus un dodamies tālāk.

Vakarpusē ieripojam Kislovodskā. Atrodam viesnīcu „Krima”, iečeķojamies, slēgtajā pagalmā novietojam močus. Tā kā vēl nav nakts, uzdāvinām sev vietējās kafejnīcas apmeklējumu. Esam vienīgie apmeklētāji. Ēdiens labs, cenas, mūsaprāt, arī.

Viesnīca.

Kafejnīca.

Uzraksts veikalā pie letes.

Nobraukti 385 kilometri.